

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/184/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210498
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612210498.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej navrhovateľa: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpená spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/193/2012-73 zo dňa 20. 6. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplata sumy 125,- eur z titulu majetkovej škody a sumy vo výške 440,- eur z titulu nemajetkovej ujmy, odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

Z dôvodov rozsudku vyplýva, že súd žalobu zamietol, keďže vykonaným dokazovaním nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno ohľadom preukázania všetkých atribútov zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučným súdom. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca nepreukázal naplnenie základného prvku zodpovednostného vzťahu, ktorým je nesprávny úradný postup. Tvrdenie žalobcu o rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s omeškaním viac ako 8 mesiacov sa ukázalo ako nepravdivé. Z pripojeného exekučného spisu jednoznačne vyplynulo, že exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie 25. 2. 2011, teda 1 mesiac a 29 dní po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. So zreteľom na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie základného práva účastníka konania (na prerokovania veci bez zbytočných prieťahov). Samotné nedodržanie zákonnej lehoty nemožno vnímať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Preto je nevyhnutné prihliadať na všetky podstatné okolnosti prípadu. Opačný postup, t. j. selektovanie a vyhodnotenie len jednej okolnosti bez posúdenia ďalších relevantných vo veci vytvára skreslený, neúplný obraz skutočnosti. V prejednávanej veci je potrebné prihliadnuť aj na charakter procesného úkonu súdu, a to poverenia na vykonanie exekúcie, ktorým sa nekončí samotné exekučné konanie. Žalobca žiadnym spôsobom nezrejmlil, v čom spočíva zásah do jeho práva v dôsledku nedodržania lehoty na vydanie poverenia v rozsahu 1 mesiac a 29 dní (ktorá je prekročením zákonom stanovenej lehoty). Pre prijatie

záveru o porušení základného práva účastníka a o existencii zbytočných prietahov exekučného súdu nepostačuje len samotné prekročenie zákonom stanovenej lehoty, ale aj naplnenie ďalších podstatných okolností prejednávanej veci. Medzi uvedené okolnosti je potrebné zaradiť okrem iného správanie sa oprávneného, jeho súčinnosť, iné procesné prekážky, ďalší priebeh konania, postup exekútora a exekučného súdu vo veci. Je potrebné zdôrazniť, že exekučný súd pre posúdenie žiadosti o udelenie poverenia vyzval SRS na predloženie rozhodcovského spisu. Na základe žiadosti o predĺženie lehoty bol rozhodcovský spis vrátane doručeníek predložený exekučnému súdu dňa 17. 1. 2011 a až od tohto dátumu mal exekučný súd objektívne splnené podmienky na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Od doručenia rozhodcovského spisu do vydania poverenia uplynula lehota 1 mesiac a 8 dní. Je teda zrejme, že na nedodržaní zákonom stanovenej lehoty sa významnou mierou podieľalo aj oneskorené predloženie rozhodcovského spisu, za ktoré v žiadnom prípade nezodpovedá exekučný súd. Rýchlosť nemôže byť na úkor kvality. Ku skúmaniu zákonnosti exekúcie nemožno pristupovať formalisticky len za účelom dodržania zákonnej lehoty. Je namieste starostlivo skúmať zákonnosť exekúcie. Uvedené okolnosti sú objektívne spôsobilé vyvolať predĺženie zákonom stanovenej lehoty na vydanie poverenia. Preto je potrebné starostlivo uvážiť a rozlíšiť, či k prípadnému nedodržaniu lehoty došlo zo subjektívnych alebo objektívnych dôvodov. V prípade stretu záujmov je potrebné uprednostniť záujem na riadnom výkone spravodlivosti, zákonnosti exekúcie, hoci aj na úkor nedodržania zákonom stanovenej lehoty na vydanie poverenia z objektívnych dôvodov. Nemožno tiež neprihliadať na skutočnosť, že predmetné exekučné konanie bolo čiastočne zastavené.

S poukazom na uvedené výkon práva žalobcu bol aj v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca v žalobe uviedol nepravdivé skutkové tvrdenia (o dobe omeškania s vydaním poverenia).

Keďže nebol splnený základný predpoklad zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (nesprávny úradný postup), súd neskúmal splnenie ďalších atribútov (príčinná súvislosť, vznik škody), ani sa nezaoberal vznesenou námietkou premlčania. Žalovaný nerozporoval podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, v čase rozhodnutia súdu uplynula zákonom stanovená lehota na jej vybavenie.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p.. Žalovaný, ktorý bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, má právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, v konaní neúspešnému. Súd nepriznal žalovanému náhradu trov konania, keďže z obsahu spisu nevyplývala a žalovaný si ju nevyčísľil.

Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Namieta, že v konaní došlo k vadám - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súd vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p., pretože sa navrhovateľ bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Navrhovateľ podal elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania. V tejto žiadosti poukázal na skutočnosť, že súdu boli v žalobe oznámené skutočnosti, pre ktoré sú všetci sudcovia daného súdu vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci. Na základe tejto skutočnosti mal súd postupovať podľa ust. § 15 O. s. p. a predložiť vec na rozhodnutie predsedovi súdu a ten vzhľadom na ust. § 12 O. s. p. mal predložiť vec na rozhodnutie o jej pridelení inému súdu. Navrhovateľovi však nebolo vôbec predložené rozhodnutie o vylúčení, resp. o nevyvylúčení sudcov okresného súdu. V prípade vylúčenia sudcov je zrejme, že o veci rozhodol nezákonný sudca. V prípade nevyvylúčenia sudcov by sa žalobca bol bránil ochrany svojich práv na prejednanie veci pred zákonným sudcom sťažnosťou na ústavnom súde. Bez vydania akéhokoľvek rozhodnutia bola však možnosť obrany voči prejednaniu veci pred zákonným sudcom odňatá a celkom zmarená. Žalobca teda riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. Uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s

označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a prejednať vec v neprítomnosti navrhovateľa. Ak tak spravil, odňal tým navrhovateľovi právo na konanie pred súdom. Poukazuje na znenie ust. § 15 O. s. p.. Navrhovateľ uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodovaciu prax Krajských súdov v Trnave, Nitre a Prešove. Tiež poukazuje na judikatúru Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanía práva na nestranný súd. Za takýchto okolností s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí a žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodol vylúčený sudca. V konaní bolo možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Navrhovateľ sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Navrhovateľ sa nemal možnosť vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľa na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. V konkrétnostiach napríklad navrhovateľ uvádza, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Je nepochybné, že navrhovateľom tvrdeny nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný. Súd bol bezdôvodne nečinný, spôsobil tak zbytočné prieťahy v konaní a nerozhodol o návrhu navrhovateľa v zákonnej lehote. Ako je zrejmé, nesprávny úradný postup exekučného súdu spočíva hneď v niekoľkých skutočnostiach. Konajúci súd sa musí preto vysporiadať so všetkými vytýkanými zločkami nesprávneho úradného postupu. V napadnutom rozhodnutí tomu tak nie je, čo robí rozhodnutie nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov. Záver súdu, že exekučný súd konal priebežne a bez zbytočných prieťahov, z vykonaného dokazovania nevyplýva. Práve naopak, prieťahy sú z vykonaného dokazovania zrejmé. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil navrhovateľovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Navrhovateľ ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. S poukazom na uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žiada, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p..

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil správny právny záver.

V zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p., odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje, že odvolacie dôvody uvádzané v odvolaní nekorešpondujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Navrhovateľ zrejme tým, že podáva hromadné podania, dostatočne nerozlišuje medzi jednotlivými rozhodnutiami súdov.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež

zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ust. § 212 ods. 2 O. s. p. vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podstatná časť odvolacích námietok navrhovateľa je založená na tvrdení, že vo veci nerozhodol nestranný sudca. Krajský súd v Žiline, ako súd nadriadený, rozhodol uznesením č. k. 9NcC/352/2013-25 zo dňa 18. apríla 2013, že zákonný sudca Mgr. Juraj Lukáč nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Od vydania tohto rozhodnutia, v ktorom krajský súd podrobne uviedol dôvody, pre ktoré zákonného sudcu možno považovať za nestranného zo subjektívneho aj objektívneho hľadiska, nedošlo k žiadnym novým skutočnostiam, majúcim vplyv na nestrannosť zákonného sudcu.

Navrhovateľ opakovane namieta postup okresného súdu, ktorým mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom, keď okresný súd napriek jeho neprítomnosti vykonal pojednávanie, hoci boli splnené podmienky pre odročenie pojednávania, neoboznámil ho s vykonanými dôkazmi, neumožnil mu byť oboznámený s obsahom prednesov protistrany, vyjadriť sa k nim, navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení, odňal mu možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí ísť však o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Je právom a zároveň povinnosťou účastníka zúčastniť sa nariadeného pojednávania. Pojednávanie môže byť odročené iba z dôležitého dôvodu.

V zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p., súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Dôvody uvedené navrhovateľom nebolo možné považovať za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania. Podanie návrhu na prerušenie konania nie je spôsobilým dôvodom pre odročenie pojednávania, keď o takomto návrhu možno rozhodnúť priamo na pojednávaní, ako to okresný súd aj urobil. Predvolanie na nariadený termín pojednávania bolo navrhovateľovi, ako aj jeho právnenému zástupcovi, doručené včas, viac ako 5 dní pred termínom pojednávania.

Väčšina procesných oprávnení a povinností účastníka v občianskom súdnom konaní sa realizuje na pojednávaní. Svoje oprávnenia môže účastník realizovať za predpokladu, že sa pojednávania zúčastní. Za odňatie možnosti konať pred súdom ako odvolací dôvod možno považovať iba odňatie práv

spôsobené procesnou činnosťou súdu, nie opomenutím alebo pasivitou účastníka. Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Tým si sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p., ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom).

Písomné vyjadrenie odporcu vo veci samej bolo súdu doručené po tom, čo bol nariadený termín pojednávania a účastníci predvolaní na pojednávanie, 6 dní pred termínom pojednávania. Je prípustné a zodpovedá požiadavke kontradiktórneho procesu, aby vyjadrenie protistrany bolo účastníkovi doručené, resp. oboznámené na pojednávaní. Možno preto považovať za efektívny postup okresného súdu, keď vyjadrenie odporcu, ktoré došlo v krátkom čase pred nariadeným pojednávaním, nedoručoval, ale oboznámil ho na pojednávaní. Okresný súd nemohol predpokladať, že navrhovateľ nevyužije svoje právo zúčastniť sa pojednávania, čím si sám svojím pasívnym postojom zmaril možnosť byť oboznámený s vyjadrením protistrany. Súd však poukazuje aj na skutočnosť, že dôvodom meritórneho neúspechu navrhovateľa nebola argumentácia odporcu v jeho písomnom vyjadrení.

Nemožno súhlasiť s odvolacími námietkami navrhovateľa, že neboli splnené podmienky na vykonanie pojednávania do rozhodnutia o ústavnej sťažnosti podanej navrhovateľom, z ktorého dôvodu navrhovateľ žiadal konanie prerušiť.

Okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania. V súdnej veci správne skonštatoval, že krajský súd ako nadriadený posudzoval opodstatnenosť možnosti vzniku pochybnosti o nezaujatosti zákonného sudcu z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z pojednávania a rozhodovania veci. O tejto otázke teda súdy právoplatne rozhodli, pričom ide o otázku, ktorú sú súdy v zmysle príslušných ustanovení O. s. p. oprávnené posudzovať. Predmetom konania o rozhodnutí o ústavnej sťažnosti nie sú vecné otázky konkrétneho sporu, ale skúmanie, či nedošlo v danom konaní a rozhodnutím súdu k porušeniu ústavou zaručených základných práv alebo slobôd účastníka. Preto pokiaľ aj ústavná sťažnosť bola zo strany žalobcu podaná, začatie konania pred ústavným súdom v tomto prípade nepredstavuje konanie, v ktorom sa riešia konkrétne vecné otázky, ktoré by boli prípadne dôvodom na prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p.. Hoc aj okresný súd rozhodol o návrhu na prerušenie konania (jeho zamietnutí) na pojednávaní, na ktorom vyhlásil aj rozhodnutie vo veci samej, vzhľadom na nedôvodnosť tohto návrhu a vecnú správnosť tohto rozhodnutia (rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania bolo krajským súdom potvrdené) nezakladá postup okresného súdu vadu konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávnosť rozhodnutia vo veci samej.

Odvolacie námietky navrhovateľa sa nedotýkajú hmotnoprávných dôvodov, pre ktoré okresný súd žalobu zamietol.

Hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia uplatneného nároku žalobcu bolo nepreukázanie nesprávneho úradného postupu ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Okresný súd poukázal na to, že samotné nedodržanie zákonnej lehoty nemožno vnímať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Exekučný súd vydal poverenie na vydanie exekúcie 25. 2. 2011, teda 1 mesiac a 29 dní po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Je však potrebné zdôrazniť, že exekučný súd pre posúdenie žiadosti o udelenie poverenia vyzval rozhodcovský súd na predloženie rozhodcovského spisu. Na základe žiadosti o predĺženie lehoty bol rozhodcovský spis vrátane doručeníek predložený exekučnému súdu dňa 17. 1. 2011 a až od tohto dátumu mal exekučný súd objektívne splnené podmienky na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Od doručenia rozhodcovského spisu do vydania poverenia uplynula lehota 1 mesiac a 8 dní. Uvedené okolnosti sú objektívne spôsobilé vyvolať predĺženie zákonom stanovenej lehoty na vydanie poverenia. Preto je

potrebné starostlivo uvážiť a rozlíšiť, či k nedodržaniu lehoty došlo zo subjektívnych alebo objektívnych dôvodov. V prípade stretu záujmov je potrebné uprednostniť záujem na riadnom výkone spravodlivosti, zákonnosti exekúcie, hoci aj na úkor nedodržania zákonom stanovenej lehoty na vydanie poverenia z objektívnych dôvodov.

Navrhovateľ nijako nenapadol uvedené skutkové a právne závery okresného súdu, ktoré boli hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia nároku, a preto tieto nie sú predmetom odvolacieho prieskumu. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namieta, že súd sa dopustil omylu, keď konštatoval zachovanie zákonných lehôt na vydanie rozhodnutia, takúto argumentáciu okresný súd nepoužil.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že okresný súd vec prejednal a rozhodol zákonným spôsobom, keď v súlade so zásadou kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom konania realizáciu ich procesných práv priznaných im Občianskym súdnym poriadkom. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p. správne a presvedčivo odôvodnil.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil vrátane odvolaním nenapadnutého, závislého výroku o trovách prvostupňového konania, ktoré taktiež vykazuje vecnú správnosť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.. Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, trovy konania si však neuplatnil a z obsahu spisu mu vznik trov odvolacieho konania nevyplýva, preto odvolací súd odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.